

SỐ 391

KINH BÁT NÊ HOÀN HẬU
QUÁN LẠP

*Hán dịch: Đời Tây Tấn, Tam Tạng Pháp sư Trúc Pháp Hộ,
người nước Nguyệt Chi.*

Nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ Đà – Cấp Cô Độc thuộc nước Xá-vệ, cùng với chúng Đại Tỳ-kheo Tăng, chư Thiên, nhân loại, hội họp thuyết giảng kinh.

Lúc ấy, Tôn giả A-nan đến trước chỗ Phật quỳ gối chấp tay, bạch:

–Bạch Thế Tôn! Con có việc muốn thưa hỏi, cúi xin Thế Tôn

giảng cho. Sau khi Phật Niết-bàn, bốn chúng đệ tử Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di vào ngày tám tháng tư và rằm tháng bảy nên làm lễ Tắm Phật như thế nào?

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Người thực hiện việc Tắm Phật là muốn được phước báo giải thoát nên tự trích lấy tiền của, xén bớt tài vật ưa thích của mình để mong cầu phước báo xuất thế, nên cúng vào chùa đèn thắp, đốt hương, chép kinh, tạo tượng, hoặc cúng dường chúng Tăng, giúp đỡ người nghèo khổ, nên tổ chức bố thí. Không được hứa mà sau đó không thực hiện. Nếu không thực hiện thì hiện đời nếu trái với lời Phật dạy, với hành động của tâm, miệng ấy sẽ mắc tội vọng ngữ. Vì sao? Vì sắm sửa lễ vật cúng Phật, dùng năm loại nước thơm tự tay tắm Phật, ở trước chư

Tăng phát nguyện bố thí, chú nguyện cầu phước. Ngay khi ấy, các chúng trời, rồng, quỷ thần đều chứng giám. Người này bỏ ra của cải tạm bợ, lấy bớt phần của vợ con để mong cầu phước lợi, nhưng ngược lại nếu không thực hiện sẽ mắc năm tội đọa vào ba đường ác.

Năm tội đó là:

1. Cửa cải ngày càng hao tổn.
2. Thường bị nhầm lẫn, sai sót.
3. Làm ăn, kinh doanh thất bại (theo hướng không có lợi).
4. Đọa vào địa ngục Thái sơn, bị tra khảo thống khổ khó nói hết.
5. Đời sau thọ sinh hoặc làm nô tỳ, trâu, ngựa, la, lừa, lạc đà,

hoặc làm heo, dê.

Lại còn bị đọa vào ba đường ác:

1. Đọa làm ngựa quý.
2. Đọa làm súc sinh.
3. Đọa vào mười tám tầng địa ngục, tội không kể xiết.

Ngày rằm tháng bảy, hướng về bảy đời cha mẹ, năm loại thân thuộc đang chịu khổ dữ nơi các đường ác, nhờ làm lễ Phật, cầu phước mong cho họ thoát khỏi khổ đau nên gọi là Tắm Phật.

Phật là đấng Vô thượng, là vua trong ba cõi, không thọ thức ăn của người thế gian, những vật ấy đều phân chia cho chúng Tăng không nên lấy dùng riêng, sẽ mắc tội rất nặng. Nếu không có chúng Tăng để phân chia thì nên bố thí cho người nghèo khổ, đơn độc, già yếu, đó là gieo trồng thiện căn.

Các đệ tử nghe kinh này rồi đều hoan hỷ lễ Phật và lui ra.

